

Jeřabiny

Marie Rottrová

Kam se rozsypala, co já vím
šňůra poztrácených jeřabin
jsou pryč jak dávná království
jen šňůrku v ruce mám

Dlouhé vlasy v dálce rozeznám
smích, co patří malým princeznám
a přátelství a zoufalství až ke hvězdám

Má řeka se kroutí dál a vzdálila se z břehů
jen já znám její kouzla soukromá
zůstanou jen mezi námi v báji bez příběhů
v ranním slunci prožitá, pod hladinou ukrytá

Pády, naděje a pokání, brázdy rozchodů a setkání
čas krájejí, až vykrouží v něm Krista, jménem já
každý den si se mnou pohrává, každý den se se mnou potkává
ta vzdálenost tak zázračná, tak závratná

Má řeka se kroutí dál a vzdálila se z břehů
jen já znám její kouzla soukromá
zůstanou jen mezi námi v báji bez příběhů
v ranním slunci prožitá, pod hladinou ukrytá